

Oerd-excursie wegens zorgen om Boschplaat

JAN HEUFF

TERSCHELLING Staatsbosbeheer op Terschelling gaat in maart met eilanders op excursie naar de natuurgebieden De Hon en het Oerd op Ameland. Die zijn vergelijkbaar met de Terschellinger Boschplaat.

Gekeken wordt wat het effect is op de natuur van de diverse vormen van beheer die op dit oostelijk deel van Ameland worden toegepast.

Op de 4400 hectare grote Boschplaat, aan de oostkant van Terschelling, vindt geen actief beheer plaats en dat baart Staatsbosbeheer zorgen. De kunstmatig aangelegde stuifdijk houdt nieuwe natuurlijke ontwikkelingen tegen. Een groot deel van de kwelder is inmiddels vergrast, waardoor de natuurwaarden steeds verder achteruit lopen.

De kardinale vraag die Staatsbos-

beheer zich samen met de eilanders wil stellen is hoe de toekomst van de Boschplaat eruit zal zien als er geen ingrepen plaatsvinden. Houdt het gebied de zeespiegelstijging bij? Hoe ontwikkelen flora en fauna zich? En bovenal, blijven de Europese statussen van Natuurreservaat en N2000-gebied behouden bij ongewijzigd beheer?

Op deze vragen moet eerst antwoord komen voordat Staatsbosbeheer een toekomstvisie voor het Europees natuurreservaat de Boschplaat kan schrijven. Dat moet in opdracht van de provincie in het kader van het Natura2000 Beheerplan Terschelling en moet voor het eind van het jaar gereed zijn.

In de aanloop worden excursies, informatieavonden, een symposium (op 30 en 31 mei) en enquêtes gehouden, waarbij de mening van eilanders en externe deskundigen

wordt aangehoord.

De bevindingen van de excursies en bijeenkomsten worden begin juni gepresenteerd. De uitkomsten vormen de basis voor de toekomstvisie, die leidend is voor het beheer van de Boschplaat.

Doel van Staatsbosbeheer is om op de Boschplaat een aantrekkelijk landschap met kenmerkende planten diersoorten ook in de toekomst te waarborgen, waarbij het bestand is tegen het veranderende klimaat.

Eerdere suggesties van Staatsbosbeheer om met zogenoemde washovers de Noordzee toegang te geven tot de achter de stuifdijk gelegen kwelder, teneinde natuurlijke zandaanvoer te bevorderen, werden door de Terschellingers destijds met wantrouwen aangehoord. De vrees was toen dat een deel van het eiland door geulvorming onbereikbaar zou worden.